

jeg har anført, men paa Grundlag af Værdien paa de 4000 Par Skotøj, som min Modstander har anført. Det ærede Medlem sagde, at Værdien af de 4000 Par daglig er 4,800,000 Kr., hvorefter han kom til det Facit, at Værdien af de 10,000 Par vilde svare til 12,400,000 Kr., men hvad der skulde bevises, er, at min Modstanders Værdiangivelse er rigtig. Er den gal, saa kan man ikke uden videre overføre hans Værdisats paa min Beregning af Produktionens Størrelse. Den Fagmand, jeg har nævnt, angiver Værdien til ca. 10 Millioner Kr., altsaa et Tal, der er 2,400,000 Kr. lavere end det, som det ærede Medlem nævnte. Naar man holder sig til mit Tal, saa er det ingenlunde for mig overraskende, at fabriktilvirket Skotøj har kunnet sælges i en Kvantitet, der svarer til 4 à 5 Kr. pr. Individ. Min Modstander har nævnt Brugen af Træsko. Men naar man vil se paa den Forandring, der i de sidste 15—20 Aar er foregaaet i Brugen af Fodtøj, saa viser det sig, at Brugen af det fine Fodtøj har været i stadig Fremgang, medens Brugen af Klodser, Træsko og tungt, gammeldags Fodtøj har været i stadig og meget hurtig Tilbagegang. Altsaa Forbruget af det fabriktilvirkede Fodtøj er ganske naturlig vokset overordentlig stærkt, og det Tal af Kr. 4—5 pr. Individ, man herefter kommer til, er ikke for mig overraskende. Jeg har i mine Tal for Indlandets Produktion af Fodtøj kun regnet med Storindustrien og helt udeladt Haandværket. Efter de Oplysninger, man har givet mig, er der i forholdsvis faa Aar opvokset 28 Fabrikker i København foruden adskillige i Provinserne. Denne hurtige Udvikling af Fabrikindustrien viser, at der nu maa være et betydeligt større Salg af Skotøj end tidligere.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ved den derefter foretagne Afstemning blev Ændringsforslaget af Udvalget med Undtagelse af Dinesen og Hammerich (se Tillæg B. Sp. 1659 ff.)

vedtaget med 75 Stemmer mod 6.

Lovforslaget, saaledes ændret (se Tillæg C) samt Sagens Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Oldenborrer.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 4132 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 2.

1) 4de Stykke, 3dje Linie, „Uagtsomhed...Indsamler“ ændres til „Uagtsomhed af vedkommende Indsamler, kan Kommunen kræve det udbetalte Beløb tilbagebetalt af denne“.

Til § 3.

2) 1ste Stykke, 1ste Linie, „erlægges“ ændres til „ydes“. 3dje Stykke, 4de Linie, „erholde“ ændres til „oppebære“.

Til § 4.

3) 1ste Stykke, 2den til 4de Linie fra „Halvdelen...Amtsrepartitionsfonden“ ændres til „Halvdelen af dem godtgøres Kommunen af Statskassen, og en Fjerdedel godtgøres desuden Sognekommunerne og Handelspladserne af Amtsrepartitionsfonden“.

4) 2det Stykke, 3dje Linie, „Kvantiteter“ ændres til „Mængder“. 7de Linie „refunderes“ ændres til „udbetales“.

5) 3dje Stykke, 5te Linie, „indstilles“ ændres til „bortfalde“.

6) 3dje Stykke, sidste Punktum, affattes saaledes: „Anses det for ønskeligt, at saadan Fritagelse for Skolegang eller Indskrænkning i denne forlænges ud over det nævnte Tidsrum, maa Skoledirektionens Samtykke indhentes.“

Ordføreren (Frandsen): De af Udvalget under Nr. 1, 2, 3, 4 og 5 stillede Ændringsforslag ere stillede i Henhold til Sprogudvalgets Indstilling. Det er alle sproglige Rettelser, der gaa ud paa i Stedet for fremmede Ord at indføre gode danske Ord. Ændringsforslaget Nr. 6 er stillet af Udvalget ifølge en Henstilling af den højtærede Landbrugsminister under